

Nr 352.

Av herr **Schlyter**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa anslag till alkoholistvården.

I en av första kammaren den 25 februari 1948 medgiven interpellation framställde jag till herr statsrådet och chefen för kungl. inrikesdepartementet frågan, om det inte vore möjligt att omedelbart finna någon vårdplats inom den öppna socialvården, som kunde ersätta den slutna fångvårdsanstalten i Växjö såsom tvångsarbetsanstalt och alkoholistanstalt för det ringa antal kvinnor, som ifrågakommer till intagande å sådan anstalt.

Svaret har kommit redan i kungl. propositionen den 9 april 1948 nr 205 angående vissa anslag till alkoholistvården, vari på s. 11 anföres: »Tvångsarbetsanstalt för kvinnor är f. n. anordnad vid fångvårdsanstalten i Växjö. I anslutning till tvångsarbetsanstalten har anordnats alkoholistanstalt, avsedd för sådana kvinnliga alkoholister, som av disciplinära skäl måste vårdas på slutna anstalt.»

Användningen av fångvårdsanstalten i Västervik såsom statlig alkoholistanstalt för män är, såsom av propositionen framgår, endast avsedd såsom ett mycket kortvarigt provisorium. Angående fångvårdsanstalten i Växjö är intet upplyst i detta hänseende.

När statens tvångsarbetsanstalt för kvinnor i Landskrona måste nedläggas på grund av krigsutbrottet, flyttades den provisoriskt till centralfängelset i Växjö och längre fram, på grund av platsbrist där, till straffängelset i Karlstad. Sedan detta evakuerats, blev Växjöfängelset ånyo tvångsarbetsanstalt. Det har funnits anledning antaga, att detta skulle bli ett mycket kortvarigt provisorium på grund av riksdagens framställning till Kungl. Maj:t om lösdrivarlagens upphävande. Kritiken av denna lag synes också ha lett till att den kommit till allt mindre användning. Vid ett tillfälle i höstas, då jag undersökte förhållandena, fanns icke någon enda till tvångsarbete dömd kvinna intagen å någon anstalt i landet. Nu tycks lagen emellertid åter ha börjat komma i bruk. I dag finnas å Växjöanstalten intagna 11 för lösdriveri dömda kvinnor jämte 4 kvinnliga alkoholister.

Under återopande av vad jag i interpellationen anfört vill jag hemställa, att vederbörande utskott måtte verkställa en undersökning av möjligheten att under den tid, som kan återstå för lösdrivarlagens tillämpning, bereda utrymme för till tvångsarbete dömda kvinnor å annan anstalt än ett fängelse eller, om detta icke låter sig omedelbart genomföras, dock utreda

möjligheten att förkorta provisoriet med Växjöfängelset. Då en kommitté-utredning snart är att vänta angående alkoholistvården, har jag f. n. icke något yrkande beträffande Växjöfängelsets provisoriska användning som alkoholistanstalt för kvinnor, som av disciplinära eller andra skäl ej lämpa sig för öppen vård.

På grund av vad sålunda anförts får jag hemställa,

att riksdagen i samband med behandlingen av kungl. propositionen nr 205 ville uttala angelägenheten av att Växjöfängelsets användning som tvångsarbetsanstalt för kvinnor inskränkes till kortaste möjliga provisorium.

Stockholm den 27 april 1948.

K. Schlyter.
